

Отцитѣ на Църквата, въ апсидата (№ I, обр. 3).

Парчета отъ орнаментъ, въ апсидата (№ II).

Светецъ дяконъ, на южната стена на алтаря (№ III).

Части отъ прави светци, на северната стена на църквата (№ IV).

Бюстъ на светецъ, въ южния сводъ (№ V).

Части на двама светци-монаси, въ западния сводъ (№ VI).

Часть отъ Разпятието (?), на западната стена (№ VII).

Успението на Св. Богородица, на южната стена (№ VIII, табл. X).

Части отъ двама прави светци, на бившата външна стена (№ IX a и b).

По тѣзи фрагменти не можемъ да си съставимъ ясно представление за цѣлата живопись. Прави впечатление липсата на пропорции въ частитѣ, уголѣмяването на изображенията, върху които логически се спира вниманието, и изнасянето имъ на видно мѣсто въ декорацията.

Така, сждейки по фрагмента на кръста отъ Разпятието, тази сцена е заемала цѣлата западна стена. Успението не заема мѣстото, което му подхожда въ по-късно време, но се явява като малка незначителна сцена (сигурно въ общия редъ на Евангелскитѣ сцени) върху страничната стена.

Особенъ интересъ възбужда алтарната сцена. Запазенитѣ фрагменти принадлежатъ на голѣми отдѣлни фигури, които, изглежда, сж заемали преобладаеще мѣсто въ тази декорация, понеже ги виждаме както въ сводоветѣ, тъй и въ долната частъ на стенитѣ. За собственитѣ евангелски сцени сж били отредени само три малки мѣста върху страничнитѣ и западната стени. Ако последната е била заета напълно отъ Разпятието, то малкитѣ композиции отъ типа на Успението сж били поставени въ нѣкакъвъ неизвестенъ редъ (въроятно въ II и III регистъръ), надъ

Les Pères de l'Eglise, dans l'abside (№ I, fig. 3).

Des ornements, dans l'abside (№ II).

Un Saint diacre, sur le mur sud de l'autel (№ III).

Fragments de Saints debout, sur le mur nord (№ IV).

Buste d'un Saint, dans la voûte sud (№ V).

Fragments de Saints moines debout, dans la voûte ouest (№ VI).

Fragment d'une Crucifixion (?), sur le mur ouest (№ VII).

La Dormition de la Vierge, sur le mur sud (№ VIII, pl. X).

Fragments de deux Saints debout, sur l'ancien mur extérieur (№ IX a et b).

Ces fragments ne suffisent point à nous donner une idée de tout l'ensemble de cette décoration. L'attention est attirée par le défaut de proportions entre les parties, les dimensions exagérées des sujets sur lesquels doit porter logiquement l'attention, et l'emplacement spécial choisi pour eux dans l'ensemble de la décoration.

A en juger par un fragment de la croix d'une Crucifixion, cette scène comprenait toute la muraille ouest. La Dormition n'occupe pas cette place qui lui devint habituelle par la suite: elle n'est qu'une petite scène insignifiante sur un mur latéral (probablement sur le même rang et parmi les scènes de l'Evangile).

La scène derrière l'autel nous intéresse particulièrement. Ces autres fragments appartiennent aux grandes figures isolées, auxquelles, semble-t-il, il convenait de faire une place prédominante dans cette petite décoration; nous les voyons en effet dans les voûtes et dans la rangée inférieure. Pour les scènes proprement dites, il ne reste plus que trois arches étroites des murs latéraux et de la muraille ouest. Si la Crucifixion avait occupé cette dernière à l'entrée, les petites compositions dans le genre de la Dormition se trouvaient disposées dans un ordre que l'on ne sait quel (probablement au 2ème ou au 3ème rang), au-dessus